

Deus ex Machina, huile sur toile, 102 x 130, 2018

A room elsewhere, or the narrow escape

Ileana Cornea (Artension)

The subject of Barbara Navi's paintings it often escape, breaking out from the framework. Escape from the real space and ordinary time of our lives, because we are being called by an elsewhere, or because something unusual is about to happen.

When painting, she seems to be blinking, to be putting the world at a distance, as if she were telling herself that was a narrow escape.

She paints through shadows. She does not paint objects, but their fleeting reflections.

She paints the space-time peculiar to our strange sensation when faced with an event whose meaning remains unclear and perhaps distressing.

She shows a reality in disintegration, withdrawn into dream. A reality on the fringe, where fact confronts dream.

The atmosphere oscillates between dark and light colours, space escapes from space: the head of an ancient sculpture, thrown into a landscape, tumbles down inside a room by turning it upside down. (Deus ex machina, oil on canvas, ...) The disembowelled painting spreads out within the finished canvas. This distortion recalls Manet's *Déjeuner sur l'herbe*.

"A room elsewhere" is this other canvas where a bedroom totters within a landscape inspired by the rolling hills that surround the town of Cluj.

It is also the subjectivity of an artist riven by desires of discovery and travel, in search of herself. But the soul of the traveller re-joins the traveller after the physical person, so say the American Indians. And thus, the landscape of the soul vacillates in the imaginary light of a dream.

Une chambre Ailleurs ou l'échappée belle

Ileana Cornea (Artension)

Dans la peinture de Barbara Navi, il s'agit souvent d'escapade, d'échappée hors du cadre. Échapper à l'espace réel et au temps ordinaire de notre vie, parce qu'un ailleurs nous appelle, où un événement insolite se prépare.

En peignant, elle semble cligner des yeux, mettre le monde à distance, comme si elle se disait, je l'ai échappé belle.

Elle peint à travers des ombres, non pas les objets, mais leur reflet fuyant.

Elle peint l'espace-temps propre à notre étrange sensation devant un événement dont le sens reste encore flou et peut-être angoissant.

Elle montre une réalité en lambeaux, escamotée par le rêve. Une réalité à la marge, où l'évidence s'ouvre au rêve.

L'atmosphère oscille entre les couleurs sombres et claires, l'espace échappe à l'espace : la tête d'une sculpture antique, jetée dans un paysage, dégringole à l'intérieur d'une pièce en la mettant sens dessus

dessous. (Deus ex machina, huile sur toile, ...) Le tableau éventré se répand dans le tableau achevé. Cette mise en abîme rappelle la composition du *Déjeuner sur l'herbe* de Manet.

« Une chambre ailleurs » c'est cette autre toile où, une chambre à coucher bascule dans un paysage inspiré par les collines ondoyantes qui cernent la ville de Cluj.

C'est aussi la subjectivité de l'artiste traversée par des désirs de découverte et de voyage, à la recherche de soi. Mais l'âme du voyageur rejoint le voyageur après la personne physique, disent les Indiens d'Amérique. C'est ainsi que le paysage de l'âme vacille dans la lumière chimérique d'un songe.

O cameră departe, sau era cât pe ce...

Ileana Cornea (Artension)

În pictura Barbarei e vorba de fugă, de evadare, de ieșire din cadru.

O scăpare din spațiul real, o eclipsare din timpului linear, o chemare spre departe, unde ceva insolit se prepară.

Când pictează, parcă clipește din ochi, se distanțează de realitate, ca și când și-ar recita ei însăși, am scapat cu bine.

Pictează printre umbre.

Pictează spațiul și timpul unei senzații emoționale neclare, îngrijitoare chiar, a fost cât pe ce să se întâmple ceva ciudat.

Arată o realitate zdrențuită, furată de fantasme.

O realitate de frontieră care se deschide spre vis. Imaginea se încrețește și se clatină între culori obscure și culori deslușite.

Aruncat într-un peisaj, capul al unei sculpturi antice năvalește peste o încăpere distrugând pereții.

Tabloul spintecat invadează tabloul isprăvit. (Deus ex machina, ulei pe pânză..) Acest exemplu de 'mise en abîme' amintește ceva din compoziția tabloului « Dejunul pe iarbă » a lui Édouard Manet.

Pe o alta pânză, un dormitor plutește într-un peisaj inspirat de colinele din jurul Clujului.

O cameră departe este de asemenea subjectivitatea artistei traversată de dorința de a descoperi, de a călători și de a se cunoaște pe sine. Sufletul călătorului călătorește întodeauna după persoana

fizică a acestuia, spun indienii din America, precum peisajul sufletului se clatină în lumina onirică a visului.

L'invité, huile sur toile, 25 x 25 cm, 2018

Bohème, huile sur toile, 97 x 130 cm, 2018